

[Weikop.]

Så meget var vi ganske sikre på at man ville gøre. Men da nu venstre og de konservative har måttet stille dette ændringsforslag i stedet for, har end ikke retsforbundet tilsluttet sig dette forslag.

Det er altså gået sådan for venstre og det konservative folkeparti, at vi har måttet stille forslag om en biblioteksafgift; det er ændringsforslag nr. 1. Nu er der foreslået 5 kr. om året; det lyder så kolossalt, men vi kunne f. eks. sætte det til 1 kr. 25 øre i kvartalet. Men altså selv denne beskedne afgift, som det er, enten man tager 5 kr. om året eller 1 kr. 25 øre i kvartalet eller 40 øre om måneden, har retsforbundet ikke villet være med til. Ja, når jeg siger, at partiet ikke har villet være med til det, må jeg sige, at selv om det står i betænkningen — og den er afgivet den 19. februar — tror jeg endnu ikke på, at det er retsforbundets standpunkt. Jeg tror ikke, at det er retsforbundets standpunkt, der er nedfældet i betænkningen af 19. februar. Den højtærede indenrigsminister hr. Søren Olesen har nemlig i Dagens Nyheder i går fastholdt tanken om en biblioteksafgift; med andre ord: den højtærede indenrigsminister er ganske enig med det ærede medlem hr. Gøting i, hvad det ærede medlem sagde før jul, og ikke enig med ham i, hvad han skriver i betænkningen af 19. februar.

Det krystalklare er, at den højtærede indenrigsminister går ind for en biblioteksafgift, og han gør det vel, fordi han er enig i det ærede medlem hr. Gøtings synspunkter, således som de kom til udtryk den 2. december 1958. De gik nemlig ud på, at det ikke kunne fremkalde revolutionerende tilstande at hævde det princip, at de, der høster fordelene af bibliotekerne, også skal yde et lille vederlag. Må jeg minde om, at det ærede medlem hr. Gøting fremhævede, at han ikke havde truffet et menneske, der ikke i allerhøjeste grad fandt det rimeligt at betale lidt for de goder, som et folkebibliotek vitterligt giver dem.

Den højtærede minister siger dette noget stærkere i artiklen i Dagens Nyheder, for selv om det kan „afstedkomme en del hyl og protest“ — jeg ved ikke, om den højtærede minister her har tænkt på det ærede medlem hr. Lysholt Hansen — vil den højtærede indenrigsminister alligevel usen-

timentalt feje alt dette bort, for, siger han: staten skal kun betale til de nødvendige fællesopgaver, og som en af disse omtaler den højtærede minister, sådan må jeg forstå artiklen, ikke biblioteksvæsenet.

Retsforbundet er et overraskelsernes parti, og når Danmarks retsforbund via den højtærede indenrigsminister så sent som i går hævder, at retsforbundet altid har forlangt en opdeling mellem offentlige og private formål og fortsat vil kræve dette og søge den fremmet, så tror jeg egentlig, at vi her vil få den overraskelse, at retsforbundet, måske minus det ærede medlem hr. Gøting — måske ikke i dag, men til sin tid — vil stemme for det forslag om en biblioteksafgift, som venstre og det konservative folkeparti har stillet.

Morten Larsen: Diskussionen her i dag har, som det vel kunne ventes, hovedsagelig drejet sig om en mulig biblioteksafgift. Jeg vil gerne med det samme sige, at for det radikale venstres vedkommende kan der ikke under nogen form ventes tilslutning til at indføre en sådan biblioteksafgift, af flere årsager.

For det første kan vi ikke se, at der ligger nogen egentlig besparelse for befolkningen i at indføre en biblioteksafgift. Det vil bare i praksis betyde, at de skal hen på biblioteket med et eller andet beløb i stedet for, at de kan betale samtidig med den øvrige skat, hvad det koster at have et godt biblioteksvæsen. Vi ønsker selvfølgelig også den friest mulige adgang til bibliotekerne for vore børn og unge og også for de ældre, enten de så ønsker at låne skønlitteratur, eller de ønsker fagbøger.

Venstre og de konservative har her i deres ændringsforslag sat en grænse for biblioteksafgiftens betaling ved det 15. år. Vi synes, det er en mærkelig skillelinje, man her ønsker at indføre inden for det læsende publikum, og den vil betyde, at lige så snart børnene eller de unge får brug for bogen i deres uddannelse, skal de til at betale derfor. Det drejer sig om unge i realskoler, handelsskoler, tekniske skoler, landbrugsskoler o. s. v. o. s. v. Vi finder det uheldigt med en biblioteksafgift i det hele taget, og vi finder det yderst uheldigt at foreslå skillelinjen ved det 15. år. Det ærede medlem hr. Østergaard forsøgte i sit indlæg